

РЕШЕНИЕ

№ 3382

гр. София, 25.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 11.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **496** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по [чл. 197, ал. 2 от Данъчно - осигурителен процесуален кодекс \(ДОПК\)](#).

Образувано е по жалба на Ф. Р. Н., ЕГН [ЕГН] с адрес в [населено място], [улица], ет.4, ап.7, чрез адвокат П. И. Ш. със служебен адрес в [населено място], [улица], ет.2, офис 210 срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх.№С200022-023-0003405/16.11.2020г., издадено от Р. Б.-С. на длъжност старши публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „Събиране“, потвърдено с Решение №ПО-180/22.12.2020г. на зам.директора на ТД на НАП - С..

Жалбоподателят излага съображения за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното постановление.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, адв. Ш. поддържа жалбата и моли съда да я уважи. Моли съда, да отмени решението зам.директора на ТД на НАП С. и потвърденото постановление. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответната страна, чрез процесуалния си представител юрк. Н., оспорва жалбата и моли съда да потвърди решението, като правилно и законосъобразно. Претендира

присъждане на юрисконсулско възнаграждение.Прави възражение за прекомерност на претендираните разноски претендира юрисконсулско възнаграждение.

Съдът след като прецени законосъобразността и обосноваността на оспорения акт с оглед разпоредбата на [чл. 160, ал. 2 от ДОПК](#), както с оглед на заявените с жалбата основания, така и служебно, в изпълнение на разпоредбата на [чл. 168 от АПК](#), приема за установено следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22220419007499-020-001/22.11.2019г. е възложена ревизия на Ф. Р. Н., [ЕГН]. Ревизията приключва с издаване на Ревизионен акт №Р-222210419004799-091-001 от 20.07.2020г. С Решение №1512/01.10.2020г. на директора на дирекция ОДОП С., е отменил издадения Ревизионен акт №Р222210419004799-091-001, като е указано извършването на нова ревизия за същия период от друг ревизиращ екип. В изпълнение на указанията, дадени с Решение №1512/01.10.2020г. на директора на дирекция ОДОП С., е издадена Заповед за възлагане на ревизия №Р-22002220006316-020-001/20.10.2020г. Заповедта е връчена на жалбоподателят на 09.12.2020г. Постановление с изх. №С200022-023-0003405/16.11.2020г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК е било издадено от Р. Б.-С. на длъжност старши публичен изпълнител, Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С.. В мотивите на публичният изпълнител е посочено, че на лицето е издадено ПНПОМ по чл. 121, ал. 1 от ДОПК №0190022-023-0003512/28.11.2019г. във връзка с ревизионно производство възложено със Заповед за възлагане на ревизия №ЗВР №Р-22220419007499-020-001/22.11.2019г., по което е издаден Ревизионен акт №Р-22220419007499-091-001/20.07.2020г., отменен от Дирекция ОДОП по реда на чл. 155, ал. 4 от ДОПК. ПИ е приел че е налице висящност на производството в резултат на решението на Директора на Дирекция ОДОП, то следва да се измени размера на наложените предходни обезпечителни мерки по постановление на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК с изх. №С190022-023-0003512/28.11.2019г. продължено с Постановление на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК с изх. №0200022-139-0001518/04.08.2020г. С Постановление с изх. №С200022-023-0003405/16.11.2020г. са наложени обезпечителни мерки на жалбоподателя, както следва: Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в: У. Б. АД ВІС UNCRBGFSF за сумата от 181148.96 лв. Запор върху следните МПС: 1. Лек автомобил марка V., модел ПАСАТ, рег. [рег. номер на МПС], рама №WVWZZZ3BZ1E152921, двигател № AVF033823, година на производство 2001 г., мощност 96kw, с балансова стойност 0.00 лв. 2. Лек автомобил марка V., модел Г., рег. [рег. номер на МПС], рама № WVWZZZ1GZMW278036, двигател № EZ909311, година на производство 1990 г., мощност 55kw, с балансова стойност 0.00 лв.

С жалба с №94-Ф-32/15.12.2020г., подадена от Ф. Р. Н., ЕГН [ЕГН] с адрес в [населено място], [улица], ет.4, ап.7, чрез адвокат П. И. Ш. със служебен адрес в С., [улица], ет.2, офис 210 ПНОМП с изх. №С200022-023-0003405/16.11.2020г. е обжалваното пред директора на ТД-НАП-С. Зам. Директорът е приел, че ПОМП с №С200022-023-0003405/16.11.2020г. е издадено при спазване разпоредбите на ДОПК

/чл. 196 и чл. 197/, като същото е законосъобразно, обосновано, издадено в изискуемата от закона форма, от и компетентен орган, и съдържа всички необходими реквизити. Приел е, че са спазени изискванията на чл.121, ал 1 и ал.3 от ДОПК.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от легитимирано лице и при наличие на интерес от обжалване, поради което е допустима.

Съгласно [чл. 197, ал. 2 от ДОПК](#) решението, с което се потвърждава наложената обезпечителна мярка може да се обжалва пред административния съд по местонахождението на териториалната дирекция, чийто директор го е издал. Условието, при които съдът отменя наложената обезпечителна мярка са определени от нормата на [чл. 197, ал. 3 от ДОПК](#), т.е. предмет на съдебен контрол в настоящото производство е както ПНОМ, така и потвърждаващото го решение на зам.директора на ТД на НАП – С./заповед№ЗЦУ-ОПР-25/01.11.2019г./. Следователно, съдът съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по [чл. 168 от АПК](#), вр. § 2 от ДР на [ДОПК](#), извършва преценка дали при издаването на двата административни акта са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличието на компетентност на органа; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона. В случая при извършване на служебната проверка, настоящият съдебен състав преценява, че обжалваните ПНОМ са издадени от компетентен орган - публичен изпълнител в ТД на НАП - С., съгласно правомощията му, определени в [чл. 167 от ДОПК](#); в предвидената в [чл. 196 от ДОПК](#) писмена форма и съдържа посочените в същата норма задължителни реквизити. От своя страна и обжалваното решение на зам.директора на ТД на НАП - С. е валидно и допустимо. Няма спор и, че решението е издадено от материално компетентен орган в срока по [чл. 197, ал. 1 от ДОПК](#). Съгласно разпоредбата на [чл. 197, ал. 3 от ДОПК](#), съдът отменя обезпечителните мерки, в три хипотези: 1/ предоставянето от страна на длъжника на обезпечение в пари, безусловна или неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; 2/ липса на изпълнително основание, или 3/ неспазване на изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по [чл. 121, ал. 1](#) и [чл. 195, ал. 5 от ДОПК](#). В конкретния случай от страна на жалбоподателя не са представени доказателства за предоставено обезпечение от категорията на изрично изброените в [чл. 197, ал. 3 от ДОПК](#), наложените обезпечителни мерки не са от категорията на посочените по [чл. 195, ал. 5 от ДОПК](#), поради което изискванията на тази разпоредба са неотнесими към конкретния случай.

Разгледана по същество жалбата е основателна, поради следните съображения:

С оглед установената фактическа обстановка посочена по горе, съдът намира, че поради отмяната на ревизионния акт и връщането на преписката за извършване на нова ревизия /издаване на нов ревизионен акт/, към момента на издаване на процесното постановление неправилно /ПИ/публичният изпълнител се е позовал на отменения ревизионен акт и установените с него задължения при издаване на

ПНПОМ.ПНОМП е наложено преди да е постъпило,такова искане по реда на чл.121 от ДОПК по образуваното ревизионно производство,съгласно указанията на директора на ОДОП-С..От наличните в преписката доказателства се установява, че процесните обезпечителни мерки са наложени с цел гарантиране безпрепятственото събиране на публичните задължения за данъци, установени при ревизията възложена със ЗВР№Р-22220419007499-020-001/22.11.2019г.,като във същото време се променя основанието на предходно наложени предварителни мерки, наложени с цел безпрепятственото събиране на публичните задължения за данъци, установени с отменения РА.

От друга страна, съгласно [чл. 208, ал. 1, изр. първо от ДОПК](#), отмяната на обезпечението се извършва от публичния изпълнител служебно или по искане на длъжника в 14-дневен срок от постъпването ѝ след погасяване на публичното задължение, както и в случаите по [чл. 225, ал. 1, т. 2 и т. 5 от ДОПК](#). Съгласно [чл. 225, ал. 1, т. 2 от ДОПК](#), производството по принудително изпълнение на публичните вземания се прекратява с разпореждане на публичния изпълнител, когато актът, с който е установено публичното вземане, бъде обявен за нищожен, обезсилен или отменен по установения ред.Отмяната на ревизионния акт установяващ публичните задължения води до липса на изпълнително основание, което обаче не става автоматично.С отмяната на ревизионния акт и връщането на преписката за издаване на нова заповед за ревизия съобразно указанията на решаващия орган, се възстановява висящността на ревизионното производство, като разпоредбата на [чл. 155, ал. 6 от ДОПК](#) изисква производството да започне от онова незаконосъобразно действие, което е послужило за отмяна на акта. Отмяната на този ревизионен акт означава, че ПНОМ вече не е свързано с годно изпълнително основание, съответно задълженията вече не са "установени и изискуеми" по смисъла на [чл. 195, ал. 1 от ДОПК](#) и е налице основанието по [чл. 197, ал. 3 от ДОПК](#) за отмяна на наложеното обезпечение. В подкрепа на този извод е и разпоредбата на [чл. 195, ал. 7 от ДОПК](#), според която обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. Липсата на изпълнително основание е абсолютно основание за отмяна на обезпечителната мярка по [чл. 197, ал. 3 от ДОПК](#), но няма пречка в рамките на производството по издаване на нов ревизионен акт да се предприемат действия по налагане на нови предварителни обезпечителни мерки по реда на [чл. 121 от ДОПК](#) съобразно очаквания размер на публичните държавни вземания, но той не следва да е мотивиран с отменения ревизионен акт, нито публичният изпълнител разполага със законовата възможност да изменя основанието на предходно наложени обезпечителни мерки. А цитираната в обжалваното ПНПОМ разпоредба на чл.155, ал.4 от ДОПК не може да обоснове обратното.

Изложеното мотивира съдът да приеме, че жалбата е основателна, а решението на зам.директора ТД НАП-С., с което са потвърдени наложени обезпечителни мерки,изх.№С200022-023-0003405/16.11.2020г., с ПНПОМ издадено от Р. Б.-С. на длъжност старши публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „Събиране“и Решение №ПО-180/22.12.2020г. на директора на ТД на НАП - С.,следва да бъдат отменени.

При този изход на спора, на основание чл. 143 от АПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноски, които съобразно представения списък са в размер на 10 лв. държавна такса и 3200 лв. адвокатско възнаграждение. По делото от страна на процесуалния представител на ответника е направено възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, което съдът намира за основателно. Касае се за производство без определен материален интерес, като по делото е проведено едно съдебно заседание. При това положение, заплатеното възнаграждение не съответства на фактическа сложност на делото, поради което съдът намира, че адв. възнаграждение по договора следва да се намали т.к. същото следва да съответства на сложността на делото.

В случая съдът намира, че следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размер на 550 лв., вместо претендираните 3200 лв., като този размер е предвиден и за делата с нематериален интерес в ал. 3 на чл. 8 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

При този изход на делото на основание на жалбоподателя следва да се присъдят направени по делото разноски общо в размер на 560 лв., в т.ч. внесена държавна такса - 10 лв. съгласно вносна бележка и възнаграждение за един адвокат - 550 лв.

Водим от горното и на основание [чл. 197, ал. 4 от ДОПК](#), Административен съд София-град, 34 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Ф. Р. Н. от [населено място] решение №ПО-180/22.12.2020г. на зам.директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение подадена жалба срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С200022-023-0003405/16.11.2020г., издадено от Р. Б.-С. на длъжност старши публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „Събиране“.

ОТМЕНЯ Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С200022-023-0003405/16.11.2020г., издадено от Р. Б.-С. на длъжност старши публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „Събиране“.

ОСЪЖДА ТД на НАП - С. да заплати на Ф. Р. Н., ЕГН [ЕГН] с адрес в [населено място], [улица], ет.4, ап.7 сумата от 560 лв./петстотин и шестдесет лева/, представляващи направените по делото разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание [чл. 197, ал. 4 от ДОПК](#).

СЪДИЯ: